ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Άρθρο του μέλους της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ **Αντώνη Δραγανίγου** στην Εφημερίδα των Συντακτών

Καθώς ο χρόνος των εκλογών πλησιάζει, τα πολιτικά ερωτήματα φουντώνουν. **Ν.Δ.** και **ΣΥΡΙΖΑ** οργανώνουν έναν δικομματικό καβγά στον οποίον ο ένας «δείχνει» τον άλλον. Η **Ν.Δ.**, με την άθλια, αντιδραστική πολιτική που ακολούθησε όλα αυτά τα χρόνια, έχει σαν βασικό επιχείρημα ότι *«αυτοί ήταν χειρότεροι».* Ο **ΣΥΡΙΖΑ**, με τη σειρά του, τέσσερα χρόνια είχε **ουσιαστική πολιτική συναίνεση στη Ν.Δ.:** ψήφισε σχεδόν τα μισά νομοσχέδια, της «έκανε πλάτες» την περίοδο της πανδημίας στα μέτρα φιμώματος του κινήματος κ.ά.

Ν.Δ., ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και η ακροδεξιά **Ελληνική Λύση** συμφωνούν στο στρατηγικό πλαίσιο της ενίσχυσης της κερδοφορίας και της «ανταγωνιστικότητας» των επιχειρήσεων, την πολιτική των **ΗΠΑ-ΝΑΤΟ** που μας μπλέκουν όλο και πιο βαθιά στον πόλεμο, τους εξοπλισμούς και τους ανταγωνισμούς, αλλά και της **Ε.Ε.,** που ετοιμάζει νέα «δημοσιονομικά σύμφωνα», νέα μνημόνια δηλαδή, ιδιαίτερα για τις «υπερχρεωμένες χώρες» όπως η Ελλάδα. Γι’ αυτό το πολιτικό ερώτημα της περιόδου **δεν είναι Ν.Δ. ή ΣΥΡΙΖΑ.** Είναι αν θα συνεχιστεί και θα κλιμακωθεί η πολιτική του κεφαλαίου, της Ε.Ε. και των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ, οδηγώντας μας πιο βαθιά στη φτώχεια και στον κίνδυνο του πολέμου ή θα μπει φρένο σε αυτήν, θα μπουν βάσεις για την ανατροπή της, για έναν ριζικά διαφορετικό δρόμο προς όφελος των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πάλεψε και τα χρόνια της διακυβέρνησης της Ν.Δ. για την ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής, για το «ψωμί, την ειρήνη και την ελευθερία του λαού». Συνδέει τους καθημερινούς αγώνες με τις πολιτικές προϋποθέσεις για την υλοποίηση των λαϊκών αιτημάτων, δηλαδή με ένα πρόγραμμα ρήξης με τις κεντρικές επιλογές του καπιταλιστικού συστήματος, των κυβερνήσεων και των διεθνών οργανισμών που το στηρίζουν. Έτσι, για παράδειγμα, η πάλη για την άμεση βελτίωση της ζωής της εργατικής τάξης και του λαού και την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών και της λαϊκής στέγης απαιτεί πολιτική σύγκρουσης με την κερδοφορία των επιχειρήσεων, τις επιταγές της Ε.Ε., αγώνα για εθνικοποιήσεις των στρατηγικών τομέων της οικονομίας, χωρίς αποζημίωση, με κοινωνικό και εργατικό έλεγχο.

Η πάλη για την υπεράσπιση της ειρήνης στην περιοχή μας και σε ολόκληρο τον κόσμο σημαίνει αγώνας για να μην υπάρχει καμία εμπλοκή της χώρας στον **άδικο απ' όλες τις πλευρές ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία.** Απαιτεί ανεξαρτησία από τον αντιδραστικό ανταγωνισμό των κυρίαρχων τάξεων Ελλάδας-Τουρκίας, που σε συμμαχία η κάθε μια με πολυεθνικά μεγαθήρια ανταγωνίζονται για το ποιος θα ελέγχει τις πρώτες ύλες και τους ενεργειακούς δρόμους στην περιοχή ενάντια στα συμφέροντα των δύο λαών.

Πάλη ενάντια στα παλιά και νέα μνημόνια σημαίνει αγώνας για τη διαγραφή του χρέους, πολιτική απειθαρχίας, ρήξης και εξόδου από την Ε.Ε. προς όφελος των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων.

Απέναντι στον δολοφονικό καπιταλισμό της εποχής, την κρίση και τα νέα μνημόνια που έρχονται, το απαίσιο πρόσωπο του πολέμου και τη χωρίς φρένα πορεία προς την οικολογική καταστροφή, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ προβάλλει κάλεσμα αγώνα και ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής με το βλέμμα στραμμένο έξω από τον καπιταλισμό, στην ανατροπή του.

Δεν έχουν μια τέτοια πολιτική **ΚΚΕ** και **ΜέΡΑ25.**

Το **ΜέΡΑ25,** με τη «ρεαλιστική ανυπακοή», όπως αποτυπώθηκε και στις 7 συν 1 θέσεις του, και με την πρότασή του για τον σχηματισμό «δημοκρατικής κυβέρνησης», διεκδικεί ορισμένες βελτιώσεις μέσα στα όρια της κυρίαρχης πολιτικής, σε μια γραμμή ουσιαστικά παρόμοια με την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ της περιόδου 2012-2015. Στέκεται με το ΝΑΤΟ στον πόλεμο στην Ουκρανία, δηλώνει κόμμα «ευρωπαϊκό», οπαδός μιας «πράσινης» καπιταλιστικής ανάπτυξης. Πρόκειται για ένα τυπικά σοσιαλδημοκρατικό κόμμα.

Το **ΚΚΕ** αρνείται τους πολιτικούς στόχους ρήξης με την Ε.Ε. και τις δυνάμεις του κεφαλαίου στο σήμερα (έξοδο από την Ε.Ε., διαγραφή του χρέους, εθνικοποιήσεις κρίσιμων κλάδων της παραγωγής) και τους παραπέμπει στο μέλλον του σοσιαλισμού. Στα «εθνικά ζητήματα» δέχεται άκριτα τις επιδιώξεις της «δικής μας» αστικής τάξης (σε θέματα όπως παλιότερα το «μακεδονικό» ή η ΑΟΖ σήμερα), ενώ σε κρίσιμες μάχες των τελευταίων χρόνων (π.χ. δημοψήφισμα του 2015) γύρισε την πλάτη στον λαό. Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την 5η Συνδιάσκεψή της απηύθηνε κάλεσμα: Προς τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα, τη νεολαία, τη φτωχή και μεσαία αγροτιά, τη μαχόμενη διανόηση, για αποφασιστικό νικηφόρο αγώνα, κόντρα στον υποταγμένο συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

Προς τους αγωνιστές που πήραν μέρος στις μάχες των τελευταίων χρόνων, από τη διεκδίκηση καλύτερων μισθών και των δικαιωμάτων των καλλιτεχνών έως την προάσπιση

της δημόσιας υγείας και των λαϊκών ελευθεριών και από την εκπαίδευση έως το περιβάλλον και την αντιφασιστική και αντιρατσιστική δράση, να συμβάλουν σε μια αριστερά μαχητική, αντικαπιταλιστική, επαναστατική, ενωτική μάχη, που δεν θα μείνει στη «μέση του δρόμου» διαψεύδοντας, και πάλι, τις λαϊκές προσδοκίες.

Προς τις πολιτικές δυνάμεις και οργανώσεις της μαχόμενης, αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, που έχουμε συμφωνία σε βασικές θέσεις, που υπερασπίζουν την ανεξαρτησία της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς απορρίπτοντας την πορεία ενσωμάτωσης σε λογικές διαχείρισης του καπιταλισμού και πολιτικές-εκλογικές συνεργασίες με δυνάμεις όπως το ΜέΡΑ25, να προχωρήσουμε εδώ και τώρα σε μια ισότιμη, μαχητική, ελπιδοφόρα πολιτική και εκλογική συνεργασία.

Πηγή: **efsyn.gr**